

[Socialministeren.]

på finanslovsforslaget for 1972-73 optagne anlægsprojekter alle vil blive gennemført som planlagt. Der skulle nu også være den fornødne tekniske mulighed for gennemførelse af de byggeprojekter, som regeringen vil overveje fremmet, såfremt der stilles disse yderligere 45 mill. kr. til rådighed for åndssvageforsorgen, som vi tidligere har drøftet.

Jeg må derfor være af den opfattelse, at der ikke er grund til at nære ængstelse for, at åndssvageforsorgens administration ikke vil kunne klare de foreliggende opgaver. Men jeg vil gerne, når spørgsmålet om at rationalisere nu er bragt på bane, sige, at socialstyrelsen nu er etableret efter de retningslinjer, som blev udstukket af socialministeriet og oplyst over for finansudvalget ved styrelsens oprettelse.

Planerne om styrelsens funktionsmåde er udarbejdet i samarbejde med administrationsdepartementet, og selve arbejdet med at få styrelsen op at stå er sket bl. a. ved hjælp af et privat konsulentfirma. Arbejdet er ikke tilendebragt endnu; der er tale om en proces, der nødvendigvis må tage tid, og konsulentfirmaet er stadig væk med i arbejdet. Arbejdet ledes af en styringsgruppe med repræsentanter for styrelsen selv, socialministeriet, administrationsdepartementet og konsulentfirmaet, og jeg vil gerne understrege, at styrelsens personale naturligvis også er med i styringsgruppen.

Ind i dette arbejde går naturligvis spørgsmålet om åndssvageforsorgens administration; herunder også problematikken om tilrettelæggelsen af den administration, der varetager byggesagerne, som er samlet her for nylig, omkring 1. januar i år, i en særlig afdeling i styrelsen. Jeg finder derfor ikke, at der på denne baggrund er grund til at tage yderligere skridt i sagen, sådan som fru Lis Møller har peget på, da problemerne som sagt er taget op i et noget bredere aspekt som et led i at få arbejdet med at få socialstyrelsens hele administration til at fungere bedst muligt. Jeg vil gerne runde mit svar af med at sige, at jeg er af den opfattelse — og her tror jeg, jeg er enig med fru Lis Møller — at vi fra det offentlige side og naturligvis i samarbejde med administrationsdepartementet skal benytte os af den sag-

kundskab, som vi kan hente udefra i henseende til administrationens tilrettelæggelse, rationalisering osv., selv om erfaringer fra den private sektor ikke uden videre kan overføres. Det koster penge at hente en sådan bistand, men jeg tror, det betaler sig på noget længere sigt.

Lis Møller: Jeg vil gerne takke socialministeren for det positive svar, og jeg tror som socialministeren, at selv om det koster penge, betaler det sig på længere sigt. Jeg glæder mig til at se resultatet af den undersøgelse, så kan vi måske også blive fri for nogle af de fejlpositioner, som åndssvageforsorgen foretager. Jeg kan huske, at den for et par år siden købte en villa i Nordsjælland, som ville have været udmærket egnet til en lille institution for ældre åndssvage, men man kunne ikke i forsorgen finde ud af, hvad man egentlig skulle bruge den til, og så stod den og forfaldt; nu er den bare til nedrivning. Og i Århus søgte man for flere år siden en bevilling på 34.000 kr. til drift af et hårdt tiltrængt aflastningshjem. Forældrene tilbød selv at gøre hjemmet i stand, men disse forældre har end ikke fået svar endnu. Jeg besøgte for få dage siden Ebberødgård, og da var det 4 år siden, jeg havde været der sidst. Der var sket én forandring. En af de fire gamle pavilloner var bygget om. De store sovesale, som før rummede 36 mennesker, var blevet opdelt i 3 sengs rum, og tagetagen var indrettet til enkeltværelser. Denne ombygning kostede under halvdelen af en nybygning, og så er det altså, jeg ikke kan forstå, at man ikke kan komme videre med de andre pavilloner. Der er 140 kvinder på den lukkede afdeling i en bygning, der højst burde rumme 48, og sådan kunne jeg blive ved. Jeg vil egentlig også gerne spørge, hvornår ministeren som lovet inviterer socialudvalget op til Ebberødgård.

En bedre planlægning indebærer også, at bevillingerne kommer forældre til hjemmeboende åndssvage børn til gode, for det vil i høj grad lette presset på institutionerne. Jeg må indrømme, at jeg tror, at åndssvageforsorgen kunne blive en virkelig god forsorg med de midler, som stilles til rådighed hvert år, hvis bare planlægningen og administrationen var rigtig. Men det har vi altså håb om, at den nu bliver.